

Številka: 06219-1/2015-125 22005
Datum: 25 01 2018

Na podlagi prvega odstavka 11. člena in 8. alineje prvega odstavka 12. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 - UPB2; v nadaljevanju: ZIntPK), v povezavi s 55. členom Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 24/2012) sprejema senat Komisije za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: komisija) naslednje

Končno poročilo in priporočila glede sklepanja avtorskih, podjemnih in sorodnih pogodb na univerzah v Republiki Sloveniji

1. Uvod

Komisija je zadevo začela na lastno pobudo, in sicer na podlagi informacij, ki jih je pridobila pri pregledu transakcij subjektov javnega sektorja fizičnim osebam z namenom, da se v tedanji aplikaciji Supervisor (sedaj Erar) v zbirni obliki objavijo podatki o prejemkih fizičnih oseb (plače, pokojnine, štipendije, nadomestila bolniških odsotnosti ipd.), pri čemer je bilo ugotovljeno večje število transakcij fizičnim osebam na podlagi avtorskih, podjemnih in sorodnih pogodb, ki niso bile izplačane za zgoraj navedene namene. Pri tem so izstopala izplačila univerz (oziroma fakultet v okviru univerz) fizičnim osebam, zaposlenim na teh univerzah oziroma fakultetah. Omenjeni podatki so kazali na to, da gre pri plačilih na podlagi avtorskih, podjemnih in sorodnih pogodb za širok pojav in da bi bilo z individualno obravnavo nemogoče zajeti vse vidike in akterje zadeve, zato je senat komisije sklenil, da v zadevi obstajajo okoliščine, ki zahtevajo sistemsko obravnavo.

ZIntPK v 13. členu določa, da lahko komisija na lastno pobudo uvede postopek zaradi suma korupcije, kršitve predpisov o nasprotju interesov, omejitvi poslovanja ali o lobiranju ali zaradi ocene in odprave posamičnih ali sistemskih korupcijskih tveganj ali kršitve etike in integritete javnega sektorja. Ena izmed nalog in pristojnosti, ki jih ima komisija, je tudi zagotavljanje transparentnosti delovanja ter krepitev integritete javnega sektorja preko zaznave korupcijskih tveganj ter podaje priporočil za njihovo upravljanje oziroma obvladovanje.

Primarna dejavnost univerze je izvajanje javne službe, druge dejavnosti (npr. tržne dejavnosti) pa lahko univerza izvaja le, če s tem niso ovirane dejavnosti javne službe (tako tudi sodba Upravnega sodišča II U 43/2016). Omogočen mora biti torej nadzor nad tem, ali se druga dejavnost opravlja v skladu s predpisanimi zahtevami, torej tako, da zaradi tega niso bile ovirane dejavnosti, ki pomenijo izvajanje javne službe. V zvezi s težnjo po čim večji transparentnosti delovanja komisija poudarja tudi pomen sodbe Ustavnega sodišča RS opr. Št. U-I-52/2016 z dne 12. 01. 2017, ki se sicer nanaša na dostop javnosti do določenih podatkov gospodarskih družb pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava (torej ne neposredno na univerze), v kateri Ustavno sodišče RS glede avtorskih in drugih sorodnih pogodb

zavzame stališče, da je javnost osnovnih podatkov o navedenih pogodbah pomembna za transparentno poslovanje takšnih subjektov ter da se s tem zasleduje javna korist, slednjo pa je po naravi stvari mogoče doseči le z možnostjo pridobivanja vseh podatkov, ki so (vsaj potencialno) vsebinsko aktualni, uporabni in pomembni za nadzor poslovanja zavezancev v sedanjosti

Na podlagi navedenih ugotovitev je komisija na lastno pobudo uvedla postopek v zvezi z izplačili javnih sredstev iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb, pri čemer se je postopek osredotočil na normativno ureditev in sistemski pregled tega področja po posameznih univerzah.

Komisija je v okviru postopka opravila naslednja dejanja:

- pregled revizijskih poročil Računskega sodišča, ki so se nanašale na poslovanje določenih fakultet;
- pregled relevantne zakonodaje in internih aktov univerz,
- sestanek na Direktoratu za visoko šolstvo v okviru Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport,
- pregled avtorskih in podjemnih pogodb Ekonomske fakultete in Fakultete za upravo.

2. Normativna ureditev

Zakon o visokem šolstvu (ZVis)¹ ureja statusna vprašanja visokošolskih zavodov, pogoje za opravljanje visokošolske dejavnosti, opredeljuje javno službo v visokem šolstvu in ureja način njenega financiranja. Univerza oziroma samostojni visokošolski zavod, ki ga je ustanovila Republika Slovenija, je lastnik premoženja, pridobljenega iz javnih in drugih virov. Visokošolski zavod upravlja in razpolaga s premoženjem, ki ga uporablja za opravljanje svoje dejavnosti v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom, če s tem zakonom ni drugače določeno. Visokošolski zavodi pridobivajo sredstva od ustanovitelja, iz proračuna Republike Slovenije, iz proračuna Evropske unije, šolnin in drugih prispevkov za študij, plačila za storitve, donacij, dediščin in daril ter drugih virov. Pridobljena sredstva se uporabljajo v skladu z namenom, za katerega so bila pridobljena. Iz proračuna Republike Slovenije se financira študijska dejavnost rednega študija za prvo in drugo stopnjo javnih visokošolskih zavodov in zasebnih visokošolskih zavodov za koncesionirane študijske programe, s študijem povezane interesne dejavnosti študentov, določene v letnem programu študentskega sveta javnega visokošolskega zavoda in zasebnega visokošolskega zavoda za koncesionirane študijske programe, investicije, investicijsko vzdrževanje in oprema javnih visokošolskih zavodov, delovanje, investicije, investicijsko vzdrževanje in oprema univerzitetnih knjižnic – drugih članic javnih visokošolskih zavodov, in Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani in nacionalno pomembne naloge za področje visokega šolstva. Iz proračuna Republike Slovenije se lahko sofinancirajo tudi razvojne naloge visokošolskih zavodov, ki izvajajo javnoveljavne študijske programe ter druge naloge oziroma nameni določenimi z zakonom ali drugim predpisom. Zakon o visokem šolstvu določa opredelitve študijske dejavnosti zaradi določitve višine proračunskih sredstev. Študijska dejavnost je pedagoška in z njo povezana znanstvenoraziskovalna, umetniška in strokovna dejavnost, knjižnična, informacijska, organizacijska, upravna in druga infrastrukturna dejavnost. Sredstva za študijsko dejavnost sestavljajo sredstva za temeljni steber financiranja in razvojni steber financiranja, ki se kot skupna sredstva za zavode zagotovijo v državnem proračunu.

¹ Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14 in 75/16

V letu 2016 je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu, ZViS-K (Uradni list RS, št. 75/16 z dne 30.11.2016, v nadaljevanju: novela), ki se dotika ključnih elementov slovenskega visokošolskega sistema in naj bi zagotavljal odpravo strukturnih neskladij ter zagotavljal med drugim, tudi finančno vzdržnost in učinkovitost. Z novelo se zakonsko ureja proračunsko financiranje visokega šolstva, na kar je opozorilo tudi Ustavno sodišče RS v odločbi opr.št. U-I-156/08. Z novelo je tako v zakonsko ureditev visokega šolstva v RS vpeljana načelo zakonitosti glede financiranja študijske dejavnosti ter načelo transparentnosti, ki se izraža v opredeljenih kazalnikih, ki bodo uporabljeni za izračun proračunskih finančnih sredstev za študijsko dejavnost, kazalniki pa bodo tudi osnova za spremljanje dela visokošolskih zavodov (vir: Ministrstvo za znanost in šport, Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu, št. 007-352/2013 z dne 4.5.2016). Z novelo je bilo tako v 72. a členu določeno, da se iz proračuna Republike Slovenije financirajo študijska dejavnost rednega študija za prvo in drugo stopnjo javnih visokošolskih zavodov in zasebnih visokošolskih zavodov za koncesionirane študijske programe, s študijem povezane interesne dejavnosti študentov, investicije, investicijsko vzdrževanje in oprema javnih visokošolskih zavodov, študentskih domov ter univerzitetnih knjižnic, kot tudi druge nacionalno pomembne naloge za področje visokega šolstva. Iz proračuna RS se skladno z razpoložljivimi proračunskimi sredstvi sofinancira tudi študij tretje stopnje na javnih visokošolskih zavodih, lahko tudi razvojne naloge ter druge naloge in nameni, določeni z zakonom ali drugim predpisom. V nadaljevanju novela določa pravila za izračun sredstev za študijsko dejavnost, ki jih sestavljajo sredstva za temeljni steber financiranja in razvojni steber financiranja, ki se kot skupna sredstva za zavode zagotovijo v državnem proračunu. Sredstva za študijsko dejavnost za prvo in drugo stopnjo rednega študija, ki se določijo kot skupna sredstva, se univerzam in samostojnim visokošolskim zavodom nakazujejo na podlagi štiriletne pogodbe o financiranju študijske dejavnosti, ki se sklene z ministrstvom, pristojnimi za visoko šolstvo.

Na podlagi 75. člena Zakona o visokem šolstvu je bila sprejeta Uredba o javnem financiranju visokošolskih zavodov in drugih zavodov (Uradni list RS, številka 35-1924/2017). Uredba podrobneje ureja določitev sredstev javnega financiranja študijske dejavnosti rednega študija za prvo in drugo stopnjo ter s študijem povezane interesne dejavnosti študentov javnih visokošolskih zavodov in zasebnih visokošolskih zavodov za koncesionirane študijske programe. Po določilih uredbe, se sredstva visokošolskega zavoda za temeljni steber financiranja namenijo za plače in druge izdatke za zaposlene, prispevke delodajalca za socialno varnost, izdatke za blago in storitve ter plačila obresti in odplačila kreditov, če je bilo posojilo najeto za financiranje stroškov izvajanja študijske dejavnosti.

Uredba o normativih in standardih za določanje sredstev za izvajanje raziskovalne dejavnosti, financirane iz Proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 103/11, 56/12, 15/14, 103/15 in 27/17) vsebuje določila o normativih in standardih, kot podlago za določitev obsega sredstev za izvajanje raziskovalne dejavnosti v obliki raziskovalnih programov, raziskovalnih projektov, infrastrukturnih programov, programov usposabljanja mladih raziskovalcev, ustanoviteljskih obveznosti in ostalih povračil v zvezi z delom in drugih osebnih prejemkov, katerih izvajanje se financira iz Proračuna RS, za določitev cene ekvivalenta polne zaposlitve ter za spremljanje in porabo sredstev proračuna. Uredba v 35. členu določa, da so izvajalci programov oziroma projektov dolžni upoštevati omejitve, ki jih v zvezi z opravljanjem dela preko avtorskih in podjemnih pogodb sprejme Vlada RS ali Državni zbor RS. Iz stroškov materiala in storitev programa oziroma projekta je za posamezen program ali projekt dovoljeno izplačati avtorske honorarje oziroma storitve fizičnim osebam do ene tretjine vrednosti stroškov materiala in storitev cenovne kategorije C, pod pogojem, da delo nima elementov delovnega razmerja. Posamezna raziskovalna organizacija, ki izplača avtorski honorar iz sredstev proračuna, prejetih za izvajanje raziskovalne dejavnosti, mora upoštevati, da je najvišja dovoljena višina, ko jo lahko posamezniku v letu izplača, do 30

odstotkov vrednosti plačanega dela ekvivalenta polne zaposlitve. Če je upravičenec do avtorskega honorarja zaposlen na raziskovalni organizaciji, mora biti delo, ki je predmet plačila po avtorski pogodbi, opravljeno izven delovnega časa. Raziskovalna agencija je dolžna zagotoviti ustrezne evidence, iz katerih je razvidno, da je predmetno delo opravljeno izven delovnega časa. Če raziskovalno delo, ki je predmet plačila po avtorski pogodbi, nastane z materialnimi sredstvi raziskovalne organizacije, se stroški materialnih sredstev raziskovalne organizacije ne smejo vključiti v avtorskih honorar.

Univerza ima poseben status med javnimi ustanovami. Ustava in Zakon o visokem šolstvu (ZVis) določata, da je univerza avtonomni, znanstvenoraziskovalni, umetniški in izobraževalni visokošolski zavod s posebnim položajem. Univerze in samostojni visokošolski zavodi, ki jih ustanovi RS, delujejo po načelih avtonomije, ki jim zagotavlja predvsem svobodo raziskovanja, umetniškega ustvarjanja in posredovanja znanja. Po načelih avtonomije se zagotavlja avtonomnost univerze samostojno urejati notranjo organizacijo, volitve v nazive in izbiro visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih znanstvenih sodelavcev, podeljevanje strokovnih in znanstvenih naslovov ter upravljanje s premoženjem v skladu z namenom, za katerega je bilo pridobljeno.

Univerza je pravna oseba. V okviru univerze se ustanovijo fakultete in umetniške akademije, lahko pa tudi visoke strokovne šole in drugi zavodi. Članice univerze imajo pravice in obveznosti, določene s zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom univerze. Članice univerze pri izvajanju nacionalnega programa visokega šolstva, za katerega zagotavlja sredstva RS, nastopajo v pravnem prometu s pooblastili, ki jih določa akt o ustanovitvi univerze in statut, v imenu in za račun univerze. V drugih primerih univerze nastopajo v svojem imenu in za svoj račun v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom univerze. Organi univerze so rektor, ki vodi in zastopa univerzo, senat, ki je strokovni organ, upravni odbor kot organ upravljanja ter študentski svet. Organi članice univerze so dekan, senat, akademski zbor in študentski svet.

V skladu z 63. členom ZVis neposredna pedagoška obveznost v času organiziranega študijskega procesa v visokošolskem izobraževanju, ki se izvaja kot javna služba, znaša za docenta, rednega in izrednega profesorja 5 do 7 ur tedensko, za višjega predavatelja, predavatelja in lektorja 9 ur tedensko in za asistenta 10 ur tedensko. Neposredno tedensko pedagoško obveznost in največ štiri ure dodatne tedenske pedagoške obveznosti za druge visokošolske sodelavce določi rektor univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda s posebnim predpisom. Glede na število študentov v skupini pri predmetu se docentu, izrednemu profesorju, rednemu profesorju, višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju neposredna tedenska pedagoška obveznost lahko zmanjša za največ dve uri, prav tako pa se neposredna tedenska pedagoška obveznost lahko sorazmerno zmanjša za uslužbenca, ki za delodajalca opravljajo tudi raziskovalno in razvojno delo. Merila za zmanjšanje neposredne pedagoške obveznosti določijo rektorji univerz in dekani samostojnih visokošolskih zavodov, jih med seboj uskladijo ter pošljejo reprezentativnim sindikatom, ki lahko v 15 dneh po prejemu nanje podajo mnenje. K merilom morajo rektorji univerz in dekani samostojnih visokošolskih zavodov pridobiti soglasje ministra, pristojnega za visoko šolstvo. Docent, izredni profesor, redni profesor, višji predavatelj, predavatelj, lektor, asistent in drugi visokošolski sodelavci lahko, če so za to zagotovljena sredstva, izjemoma na teden opravljajo pedagoško, znanstvenoraziskovalno, umetniško ali strokovno delo še največ 20% polnega delovnega časa tudi pri istem delodajalcu. Če so bile izkoriščene vse možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi in je treba zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti, lahko visokošolski zavod sklene pogodbo o delu, vendar ne več kot v obsegu ene tretjine s tem zakonom določene pedagoške obveznosti in največ za obdobje 10 mesecev v študijskem letu.

3. Pregled dejanskega stanja po posameznih univerzah v Republiki Sloveniji

3. 1. Univerza v Ljubljani

Univerza v Ljubljani je javna ustanova, katere formalnopravna ustanoviteljica je Republika Slovenija. Po Odloku o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (OdPUL -1, v nadaljevanju: odlok) je ustanovitelj Univerze v Ljubljani Republika Slovenija. Ustanoviteljske pravice in obveznosti izvršuje Vlada Republike Slovenije. Univerza v Ljubljani je dne 11.2.2017 sprejela nov Statut Univerze v Ljubljani (Ur.I.RS, št. 4/2017), ter kasneje dve spremembi k statutu in sicer dne 27.6.2017 in 26.9.2017, obe spremembi z datum veljavnosti od 14.10.2017 dalje. Univerza v Ljubljani je pravna oseba. Univerzo sestavljajo članice, ki so fakultete ali umetniške akademije. Skupaj je članic Univerze v Ljubljani šestindvajset. Članice univerze so pravne osebe, katere pravna sposobnost je omejena, ko izvajajo dejavnost v okviru nacionalnega programa visokega šolstva in nacionalnega razvojnega programa, za katera zagotavlja sredstva Republika Slovenija, oziroma so pridobljena iz evropskih in drugih mednarodnih sodelovanj ter projektov, financiranih iz javnih sredstev.

Na podlagi pooblastila univerze nastopa članica pri izvajanju dejavnosti nacionalnega programa visokega šolstva in nacionalnega razvojnega programa, za katere zagotavlja sredstva Republika Slovenija, v pravnem prometu v imenu in za račun univerze. V vsa razmerja v zvezi s to dejavnostjo stopa univerza. Sredstva za izvajanje dejavnosti pridobijo članice univerze iz javnih sredstev prek univerze. Članice univerze na podlagi pooblastila Univerze vodijo računovodske evidence za poslovne dogodke pri izvajanju nacionalnega programa visokega šolstva ter nacionalnega razvojnega in raziskovalnega programa, ki morajo biti ločene od evidenc za poslovne dogodke, kjer samostojno nastopajo v pravnem prometu. Univerza je lastnik premoženja, ki ga je pridobila iz javnih ali drugih virov. S premoženjem univerze upravlja upravni odbor univerze s skrbnostjo dobrega gospodarja. Upravni odbor prenese v upravljanje na članice premoženje za izvajanje dejavnosti. Po veljavnem statutu Univerze v Ljubljani, je dejavnost univerz in članic opredeljena kot izvajanje dejavnosti v okviru nacionalnega programa ter izvajanje dejavnosti, ki ne spadajo v okvir nacionalnih programov. Članice lahko tako opravljajo izobraževalne, raziskovalne, umetniške, razvojne, strokovne in svetovalne dejavnosti in se tem povezane dejavnosti, ki so opredeljene v prilogi statutu (tržna dejavnost). Sredstva v okviru druge (tržne) dejavnosti se ustvarijo na trgu s prodajo blaga in storitev v pogojih konkurence. Pogoji in elementi določitev vrednosti storitev in porabo sredstev (npr. šolnine, vrednost svetovalnih storitev) se urejajo s pravilniki. Članica ima svoj račun, na katerega neposredno pridobiva sredstva.

Na podlagi statuta, je Univerza v Ljubljani dne 11.2.2016 sprejela Pravilnik o prispevkih in vrednotenju stroškov na Univerzi v Ljubljani, ki v 18. členu določa pri izračunu šolnine določena izhodišča, med katerim so tudi neposredni stroški dela. Neposredni stroški dela so opredeljeni kot plača ali del plače, prispevkov in drugih prejemkov, ki izhajajo iz delovnega razmerja, če je delavec zaposlen za izvajanje programov, za katere se plačuje šolnina ter zneski avtorskega honorarja oziroma podjemne pogodbe, pri čemer se za doktorski študij upošteva najvišja zgornja meja 150,00 € bruto na uro opravljenega dela in za programe na prvi oziroma drugi stopnji največ 80,00 € bruto, s pripadajočimi dajatvami.

Upravni odbor Univerze v Ljubljani je dne 16.6.2016 sprejel tudi Sklep o pokrivanju posrednih stroškov. Sklep velja za sredstva pridobljena v okviru projektov javnih institucij pri katerih so upravičeni stroški za izplačilo preko avtorskih in podjemnih pogodb, v okviru tržne dejavnosti članic Univerze v Ljubljani in v okviru izrednega študija. Sredstva pridobljena v okviru projektov javnih institucij se delijo odvisno od pogojev razpisa ter smiselno uporabo navedenega sklepa. Sredstva pridobljena v okviru tržne dejavnosti

članic, se pridobljena sredstva razdelijo po naslednjem ključu: najmanj 15 % pogodbene vrednosti posla se nameni za posredne stroške članice in razvojni sklad članice Univerze v Ljubljani, največ 85 % pogodbene vrednosti posla se nameni plačilu neposrednih materialnih stroškov projekta, plač zaposlenih na projektu in drugih neposrednih stroškov dela na projektu (podjemne pogodbe, avtorski honorarji...). Sredstva za delitev izplačila sredstev, pridobljenih v okviru izrednega študija so določena v 18. členu Pravilnika o prispevkih in vrednotenju stroškov na Univerzi v Ljubljani.

Pravilnik o plačah in drugih prejemkih iz rednega delovnega razmerja ter o izplačilih in drugih prejemkih iz pogodbenega razmerja na Ekonomski fakulteti ureja tudi izplačila po pogodbah o avtorskem delu in izplačila po pogodbah o delu. Za izvedbo del in nalog, ki jih opravljajo delavci po nalogu dekana fakultete in niso zajeta v njihovih opisih, oziroma po obsegu presegajo dela iz opisa sistematiziranih delovnih mest, se lahko skladno z zakonom odredi nadurno delo, sklene pogodba o dopolnilnem delovnem razmerju, sklene pogodba o avtorskem delu ali sklene pogodba o delu. Vrednosti neposredne pedagoške obveznosti za izračun opravljenega dela, ki se izplačuje na podlagi avtorske pogodbe oziroma pogodbe o delu odloči Upravni odbor Ekonomske fakultete. Po pogodbah o avtorskem delu se izplačujejo avtorski honorarji za naslednja dela po posameznih merilih za posamezno kategorijo: predavanja na izrednem podiplomskem študiju, predavanja na izrednem študiju in študiju na daljavo, predavanja na seminarjih in tečajih, pribava učbenikov, skript in drugih študijskih gradiv ter zbirk izpitnih vprašanj, raziskovalno delo, priprava študijskih programov, pisanje poročil za habilitacijske postopke, pisanje nostrifikacijskih poročil oz. poročil za priznavanje in vrednotenje izobraževanja, priprava ocene primernosti teme doktorske disertacije in ocena predložene doktorske disertacije, izvedeniško mnenje v imenu avtorja (ne fakultete), prevodi in druga avtorska dela. Avtorski honorarji predavateljem za opravljena predavanja se obračunavajo na podlagi avtorjevega poročila o opravljenem avtorskem delu, ko avtor konča vse obveznosti po urniku posameznega predmeta, po evidencah služb za dodiplomski študij ter podiplomski študij in doktorski študij po merilih, določenih v tem pravilniku.

Po Pravilniku o plačah in drugih prejemkih iz rednega delovnega razmerja ter o izplačilih in drugih prejemkih iz pogodbenega razmerja na Ekonomski fakulteti je podlaga za sklenitev pogodbe o delu na pedagoškem delu je lahko:

- najava izvajanja študijskega programa za študijsko leto Univerze oziroma pristojnega ministrstva za redni študij v okviru nacionalnega programa visokega šolstva, če je fakulteta izčrpala vse druge možnosti in je potrebno zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti,
- izvajanje programa rednega študija, če je fakulteta izčrpala vse druge možnosti in je potrebno zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti (v obsegu ene tretjine z zakonom določene pedagoške obveznosti v 10 mesecih študijskega leta),
- pisni predlog z obrazložitvijo nosilca predmeta in sklepom katedre, da se sklene pogodba o delu z zunanjim učiteljem ali sodelavcem glede na upravičenost in potrebe. Enako velja za krajša, enkratna, izjemna izvajanja predavanj pri posameznem predmetu.

3. 2. Univerza v Mariboru

Univerza v Mariboru, s sedežem na naslovu Slomškov trg 15, 2000 Maribor, je avtonomna znanstveno-raziskovalna in izobraževalna ustanova s posebnim položajem, katere ustanovitelj je Republika Slovenija.

Univerza v Mariboru prek fakultet opravlja visokošolsko dejavnost in z izvajanjem nacionalnega programa visokega šolstva kot javne službe omogoča uresničevanje ustavne pravice do pridobivanja in izpopolnjevanja univerzitetnega in visokošolskega strokovnega izobraževanja. S svojo dejavnostjo na

znanstvenih oziroma strokovnih področjih tako zagotavlja nadaljnji razvoj znanosti in strok ter s posredovanjem znanja omogoča pridobitev javno veljavne visoko-strokovne, univerzitetne in podiplomske izobrazbe.

V skladu s Statutom Univerze v Mariboru (UPB-12 z dne 25. 05. 2017) so članice univerze fakultete (17 fakultet) ter drugi zavodi (Univerzitetna knjižnica Maribor in Študentski domovi).

Poleg izvajanja nacionalnega programa visokega šolstva lahko članice univerze opravljajo tudi izobraževalne, raziskovalne, strokovne, razvojne in svetovalne ter umetniške dejavnosti ter druge, s temi dejavnostmi povezane dejavnosti, ki ne sodijo v nacionalni program, če to ne ovira izvajanja njihove osnovne izobraževalne in znanstvenoraziskovalne dejavnosti in če zagotovijo povračilo stroškov, ki nastanejo pri njihovem opravljanju. Za navedene dejavnosti imajo članice pravno sposobnost za nastopanje v pravnem prometu.

V 25. členu Statuta je izrecno določeno, da se javna sredstva, ki jih univerza in njene članice pridobivajo iz proračuna RS za izvajanje javne službe, vodijo na računu univerze in ločeno na podračunih članic, medtem ko lahko pri opravljanju dejavnosti, ki ne sodijo v nacionalni program, članice univerze vodijo druga sredstva na lastnih računih. Univerza in članice univerze pridobivajo sredstva za izvajanje nacionalnega programa visokega šolstva in drugih programov, ki se izvajajo kot javna služba, v skladu s standardi in normativi, in sprejetega programa dela ter jih s finančnim načrtom univerze razporejajo za namene, za katere so bila pridobljena. Sredstva, ki so bila pridobljena za izvajanje programov, ki niso vključena v nacionalni program ali za druge namene, pa razporejajo članice univerze s svojim finančnim načrtom za namene, za katere so jih pridobile

Univerza in njene članice skladno s 348. členom Statuta pridobivajo sredstva za opravljanje svojih dejavnosti:

- iz proračuna Republike Slovenije,
- iz proračuna Evropske unije,
- od ustanovitelja univerze,
- iz šolnin in drugih prispevkov za študij,
- s plačili za opravljene storitve,
- iz dotacij, dediščin, daril in sponzorskih sredstev,
- iz drugih virov.

Za drugo (tržno) dejavnost se šteje izobraževalna, raziskovalna in strokovno razvojna dejavnost, za katero se sredstva ustvarijo na trgu s prodajo storitev v pogojih konkurence. Kadar univerza ali članica opravlja drugo (tržno) dejavnost skladno z določili drugega odstavka tega člena, mora voditi za tržno dejavnost ločene računovodske evidence.

V okviru postopka je univerza pojasnila, da od uveljavitve interventne zakonodaje (od leta 2011) glede sklepanja avtorskih in podjemnih pogodb in izplačil na njihovi podlagi deluje skladno z v posameznem obdobju veljavno interventno zakonodajo. Nekatere fakultete so v zvezi s tem sprejele svoja organizacijska ali druga navodila, druge članice univerze pa ravnajo v skladu s splošnimi navodili univerze.

Dne 20. 11. 2007 je glavni tajnik univerze izdal Navodilo o povračilu stroškov v zvezi z opravljanjem pogodbenega dela št. N 25/2007-524 JR, po katerem se za osebe, zaposlene na univerzi, dohodek za opravljeno delo po pogodbi o naročilu avtorskega dela (avtorska pogodba) šteje za dohodek iz delovnega

razmerja, izračunani honorar pa se prišteje k drugim dohodkom iz delovnega razmerja (plače, odpravnine) za izračun skupne dohodninske osnove, dohodek za opravljeno delo po podjemni pogodbi (honorar za delo in povračilo stroškov v zvezi s tem delom) pa se šteje kot dohodek drugega pogodbenega razmerja.

Posebni interni predpisi glede sklepanja pogodb so bili sprejeti na osmih fakultetah (Pravna fakulteta, Filozofska fakulteta, Fakulteta za gradbeništvo, Fakulteta za logistiko, Fakulteta za strojništvo, Fakulteta za turizem, Medicinska fakulteta, Ekonomsko-poslovna fakulteta).

3. 3. Univerza na Primorskem

Univerza na Primorskem je bila ustanovljena z Odlokom o ustanovitvi Univerze na Primorskem (OdUUP)² v letu 2003. Ustanovitelj Univerze na Primorskem je Republika Slovenija, ustanoviteljske pravice in obveznosti izvršuje Vlada Republike Slovenije. V statutu Univerze na Primorskem (Uradni list RS, št. 51/15 z dne 14.7.2015) je določeno, da je Univerza na Primorskem pravna oseba v statusnopravni obliki javnega zavoda in je avtonomni izobraževalni, znanstveno-raziskovalni in umetniški visokošolski zavod s posebnim položajem. Univerza na Primorskem ima šest članic in tri druge zavode. Univerza nastopa v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun. Članice lahko samostojno v svojem imenu in na svoj račun opravljajo izobraževalno, raziskovalno, strokovno, razvojno, svetovalno in umetniško dejavnost ter druge s tem povezane dejavnosti, kadar pri tem ne gre za izvajanje nacionalnega programa visokega šolstva in nacionalnega raziskovalnega in razvojnega programa. V statutu je glede financiranja Univerze na Primorskem določeno, da se dejavnost univerze, ki se nanaša na izvajanje nacionalnega programa visokega šolstva in nacionalnega raziskovalno-razvojnega programa, financira iz proračuna Republike Slovenije. Preostala dejavnost univerze se financira iz drugih virov in sicer šolnin in drugih prispevkov za študij, plačil za opravljene storitve, donacij, dediščin, sponzorstev in drugih virov.

Letna sredstva za študijsko dejavnost, ki jih Univerza na Primorskem dobi iz proračuna Republike Slovenije se razporedijo na podlagi sprejetih Meril za razporejanje javnih sredstev in za financiranje dejavnosti Univerze na Primorskem z dne 28.9.2017.

Univerza na Primorskem ima način sklepanja ter vrednotenje dela po avtorskih in podjemnih pogodbah urejen v Pravilih o sklepanju in vrednotenju dela po avtorskih in podjemnih pogodbah z dne 14.10.2010. Avtorske in podjemne pogodbe sklepa rektor Univerze na Primorskem (kot zastopnik naročnika) na predlog dekana/direktorja članice Univerze na Primorskem ali prorektorja ali glavnega tajnika univerze (predlagatelj avtorske/podjemne) pogodbe. Navedena pravila se uporabljajo tudi za sklepanje pogodb za dejavnosti, ki jih opravljajo članice univerze v svojem imenu in na svoj račun, torej, ko ne gre za izvajanje nacionalnega programa visokega šolstva in nacionalnega raziskovalnega in razvojnega programa.

Avtorska pogodba se vedno pripravi v pisni obliki pred pričetkom izvajanja avtorskega dela. Stranki v avtorski pogodbi jasno določita: značaj pogodbenega razmerja (neodvisno/odvisno), izjavo avtorja, da je pogodbeno delo avtorsko delo, predmet pogodbe, opis in obseg dela, namen uporabe oz. način izkoriščanja avtorske pravice (moralne/materialne), časovni obseg dela, višino plačila za opravljeno delo in ostale medsebojne obveznosti.

² Uradni list RS, št. 13/03, 79/04, 36/06, 137/06, 67/08, 85/11, 17/15, 9/17 in 26/17

Podjemna pogodba se pripravi, upošteva določbe Obligacijskega zakonika, v pisni obliki pred pričetkom izvajanja dela. Stranki v podjemni pogodbi jasno določita predmet pogodbe, opis in obseg dela, časovni obseg dela, višino plačila za opravljeno delo ter ostale medsebojne obveznosti.

Avtorske ali podjemne pogodbe se lahko sklenejo le v primeru, ko delo nima vseh elementov delovnega razmerja, ko so osebno opravljanje dela, odplačno razmerje, dalj časa trajajoča delovna aktivnost, pri kateri rok za izpolnitev pogodbene obveznosti ni značilen element, med delavcem in delodajalcem je vzpostavljena vez podrejenosti in nadrejenosti in vključitev v organizirani delovni proces, ki je prikazan v sistematizaciji delodajalca.

Avtorske/podjemne pogodbe za izvajanje neposredne pedagoške obveznosti v času organiziranega študijskega procesa v visokošolskem izobraževanju, ki se izvaja kot javna služba (redni in izredni študij), sklene UP z visokoškolskimi učitelji oziroma sodelavci le v primeru, če so bile izkoriščene vse možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi in je treba zagotoviti nemoteno izvajanje študijske dejavnosti, vendar ne več kot v obsegu ene tretjine neposredne pedagoške obveznosti po 63. členu Zakona o visokem šolstvu in največ za obdobje 10 mesecev v študijskem letu. Pravilnik določa, da so avtorska dela na področju izvedbe študijskih programov zlasti govornjena dela kot npr.: predavanja, seminarji, pisana dela kot npr.: priprava študijskih in razvojnih programov, recenzije.. Podjemne pogodbe za izvajanje študijske dejavnosti se sklepa za vsa druga dela, ki so opredeljena v internem aktu Univerze na Primorskem, ki določa vrednotenje dela visokoškolskih učiteljev in sodelavcev, kot so: vaje, seminarske vaje, izpiti, terenske vaje, druge oblike neposrednega pedagoškega dela

3.2. Univerza v Novi Gorici

Univerza v Novi Gorici, s sedežem na naslovu Vipavska cesta 13, 5001 Nova Gorica, ni javna univerza, temveč ima status pravne osebe zasebnega prava, katere zaposleni niso javni uslužbenci in zanje ne velja Zakon o javnih uslužbencih, temveč v celoti le zakon, ki ureja splošna delovna razmerja (ZDR), ter Kolektivna pogodba za negospodarsko dejavnost in Kolektivna pogodba za raziskovalno dejavnost. Univerzo sestavlja 18 notranje-organizacijskih enot (7 fakultet, akademij in visokih šol ter 11 raziskovalnih laboratorijev in centrov), ki niso pravne osebe.

Zaposleni na univerzi imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, ki je po obliki in vsebini, kot tudi po obveznostih in pravicah pogodbenih strank usklajena z določbami ZDR, medtem ko zunanji sodelavci univerze delo opravljajo na podlagi pogodb civilnega prava. Iz pojasnil univerze izhaja, da z redno zaposlenimi delavci univerza ne sklepa dodatnih pogodb civilnega prava, saj so s pogodbo o zaposlitvi določena vrsta in obseg dela, kot tudi plača in drugi prejemki iz delovnega razmerja, ki jih delavec prejme za opravljeno delo, tako da ni nobene dejanske potrebe, kot tudi druge osnove, da bi se z zaposlenimi osebami sklenilo kakršnokoli drugo pogodbo civilnega prava. Izjemo predstavljajo le tisti zaposleni, ki opravljajo delo individualnih organov univerze (funkcija rektorja oziroma prorektorja), ki kot poslovodne osebe sklenejo pogodbo o zaposlitvi na podlagi 73. in 157. člena ZDR. Te pogodbe o zaposlitvi imajo pravice in odgovornosti iz delovnega razmerja urejene drugače (delovni čas, zagotavljanje odmorov in počitkov, disciplinska odgovornost, plačilo za delo, način prenehanja pogodbe), vezane pa so le na opravljanje poslovodne funkcije, zato se na podlagi odločitve upravnega odbora univerze s poslovodnimi osebami sklepajo dodatne letne avtorske pogodbe za raziskovalno delo. Obseg opravljanja raziskovalnega dela na navedeni podlagi je prilagojen časovnim in drugim možnostim, ob izpolnjevanju pogoja, da raziskovalno delo ne sodi v okvir del in nalog po pogodi o zaposlitvi s poslovodno osebo. Na

navedeni način je univerza v vsakem letu sklenila 3 letne avtorske pogodbe (z rektorjem in dvema prorektorjema).

4. Končne ugotovitve in mnenje komisije

Komisija na podlagi 13. člena ZIntPK v pričujočem dokumentu podaja mnenje, oceno stanja in priporočila za izboljšave urejenosti sklepanja avtorskih, podjemnih in sorodnih pogodb na slovenskih univerzah. V ta namen je komisija pridobila podatke in pojasnila s strani treh slovenskih univerz, katerih ustanoviteljica je Republika Slovenija (Univerza v Ljubljani, Univerza v Mariboru, Univerza na Primorskem), ter zasebne univerze (Univerza v Novi Gorici), na podlagi katerih je komisija lahko ocenila dejansko stanje urejenosti področja, pregledala pa je tudi pravno ureditev financiranja univerz iz javnih sredstev, delovne obveznosti profesorjev in drugih uslužbencev univerz v okviru javne službe ter možnosti sklepanja pogodb za dodatno delo.

Komisija uvodoma ugotavlja, da je bila po uvedbi postopka pred komisijo v zvezi z izplačili sredstev univerz fizičnim osebam iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb, na področju zakonodaje sprejeta novela Zakona o visokem šolstvu, ki je poleg vpeljanega načela zakonitosti glede financiranja študijske dejavnosti, opredelila tudi kazalnike, ki se uporabljajo za izračun proračunskih finančnih sredstev za študijsko dejavnost in ki omogočajo osnovo za spremljanje dela visokošolskih zavodov ter zagotavljajo transparentnost. Na podlagi novele je bila v letu 2017 sprejeta tudi Uredba o javnem financiranju visokošolskih zavodov in drugih zavodov, ki še podrobneje ureja določitev sredstev javnega financiranja študijske dejavnosti. Do dodatnih ukrepov je prišlo tudi pri samih univerzah, s sprejetjem sprememb statuta. Tako je Univerza v Ljubljani dne 11. 02. 2017 sprejela nov statut, ki podrobneje opredeljuje tržno dejavnost univerze oziroma njenih članic ter določa, da mora univerza ali članica voditi za tržno dejavnost ločene računovodske evidence, s čimer se prav tako povečuje transparentnost poslovanja univerze oziroma fakultet, hkrati pa zmanjšujejo korupcijska tveganja. Komisija navedene ukrepe deležnikov, ki so bili sprejeti po začetku postopka pred komisijo, razume kot korak v pravo smer, vendar kljub temu ugotavlja, da v zvezi z izvajanjem javne službe v visokem šolstvu obstajajo določene anomalije in nejasnosti tako normativne kot tudi dejanske narave (več o tem v nadaljevanju).

Komisija nadalje ugotavlja, da novela Zakona o visokem šolstvu, kljub Ustavni odločbi opr. št. U-I-156/08 še vedno podrobno ne opredeljuje pojma javne službe v visokem šolstvu. V ZVis je v 1. členu sicer navedeno, da zakon opredeljuje javno službo v visokem šolstvu, vendar zakon v nadaljevanju tega pojma natančneje ne definira.

Komisija je glede financiranja univerz ugotovila, da se univerze oziroma posamezne članice univerz financirajo iz več virov. Za izvajanje nacionalnega programa visokega šolstva in nacionalnega razvojnega in raziskovalnega programa kot javne službe univerze prejemajo sredstva Republike Slovenije. Omenjena sredstva morajo biti računovodsko ločena od ostalih sredstev oziroma evidenc za poslovne dogodke, kjer članice samostojno nastopajo v pravnem prometu. Določbo, ki to izrecno zapoveduje, vsebujeta tako Statut Univerze v Ljubljani (tretji odstavek 10. Člena) kot Univerze v Mariboru (25. člen). Na ravni predpisa torej obstaja jasna razmejitev med javnimi sredstvi, ki jih zagotavlja država, ter drugimi sredstvi, ki jih univerze pridobivajo z nastopanjem na trgu oziroma na drug pravo dopusten način. Omenjena ureditev normativno preprečuje, da bi se za opravljanje tržne dejavnosti oziroma dopolnilnih dejavnosti, ki niso predpisane z nacionalnim programom, porabljalo sredstva iz proračuna RS, omogočena pa je tudi sledljivost posameznih transakcij preko podračunov in ustreznih evidenc poslovnih dogodkov.

Kolektivna pogodba za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji v 44. členu določa polni delovni čas 40 ur tedensko za vse osebe, zaposlene pri delodajalcih, ki kot javno službo opravljajo dejavnost vzgoje in izobraževanja. Komisija nadalje ugotavlja, da ZVis za posamezne kategorije visokošolskih delavcev časovno opredeljuje tedensko neposredno pedagoško obveznost, ki se izvaja kot javna služba. Tako znaša obveznost za docenta, rednega in izrednega profesorja 5 do 7 ur tedensko, za višjega predavatelja, predavatelja in lektorja 9 ur tedensko in za asistenta 10 ur tedensko, obveznost pa se lahko v določenih primerih zmanjša na podlagi meril, sprejetih strani rektorja oziroma dekanov članic univerze, po predhodnem usklajevanju z reprezentativnimi sindikati in pridobljenem soglasju ministra, pristojnega za visoko šolstvo. Preostali čas do polnega delovnega časa je namenjen nepedagoški dejavnosti (razvojna in raziskovalna dejavnost), ki prav tako sodi med delovno obveznost, ki se financira s strani države. Zakon tudi določa, da lahko visokošolski delavci, če so za to zagotovljena sredstva, izjemoma opravljajo pedagoško, znanstvenoraziskovalno, umetniško ali strokovno delo še največ 20% polnega delovnega časa tudi pri istem delodajalcu, kar predstavlja izjemo glede na splošne določbe urejanja delovnih razmerij v ZDR-1. V primeru, ko so izkoriščene vse možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi in je treba zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti, pa lahko visokošolski zavod sklene pogodbo o delu, vendar ne več kot v obsegu ene tretjine s tem zakonom določene pedagoške obveznosti in največ za obdobje 10 mesecev v študijskem letu. Komisija pri tem poudarja, da je sklepanje avtorskih, podjemnih in drugih pogodb v visokem šolstvu v skladu z zakonom dopuščena zgolj v primerih, ko so izkoriščene vse ostale možnosti zagotovitve nemotenega opravljanja dela v okviru zaposlitve. Omenjena določba se nanaša zgolj na opravljanje pedagoške dejavnosti, ne pa za druge vrste dela, saj v zvezi s sklepanjem avtorskih, podjemnih in sorodnih pogodb s področja tržne dejavnosti posameznih fakultet ZVis ne določa omejitev.

Iz navedenega izhaja, da zakon posebej opredeljuje zgolj delovni čas visokošolskih delavcev za opravljanje pedagoške dejavnosti, preostali čas do 40 ur tedensko pa je namenjen raziskovalni in razvojni dejavnosti ter drugim dejavnostim (npr. sodelovanje pri upravljanju). Zakon tudi ne vsebuje natančnejše opredelitve pojma javne službe v visokem šolstvu, ki bi jasno definirala redno delovno obveznost visokošolskih delavcev in natančneje določala neposredno pedagoško obveznost, posredno pedagoško obveznost, osnovno raziskovalno-razvojno oziroma umetniško in strokovno delo ter druge obveznosti, ki skupaj tvorijo polni delovni čas visokošolskih delavcev v obsegu 40 ur tedensko.

Glede na neobstoj jasnejše zakonske opredelitve javne službe v visokem šolstvu komisija ugotavlja, da za delo visokošolskih delavcev v okviru polnega delovnega časa, ki ni namenjen pedagoški dejavnosti, je pa financiran s strani države, ni neposrednega nadzora. V zvezi s tem obstaja upravičeno tveganje, da posamezen visokošolski delavec v tem času lahko izvaja tudi delo, ki ne spada v njegovo osnovno delovno obveznost in je tudi financirano iz drugih virov. V takem primeru je visokošolski delavec de facto plačan dvojno oziroma za delo v istem času dobiva plačilo iz dveh virov, kar je po mnenju komisije nedopustno. Dodatno delo, ki predstavlja izobraževalno, raziskovalno in strokovno razvojno dejavnost, za katero se sredstva ustvarijo na trgu s prodajo storitev v pogojih konkurence, bi moralo biti tudi dejansko časovno povsem ločeno od rednega dela, za kar bi univerze oziroma posamezne fakultete morale voditi ustrezen nadzor. Primeri, ko dodatno delo predstavlja izobraževalno dejavnost v obliki predavanj, seminarjev in delavnic, ki jo je mogoče časovno opredeliti in je jasno razvidno, ali časovno sovпада z delavčevo redno delovno obveznostjo, omogočajo nadzor s preverjanjem evidenc urnikov teh dogodkov in evidentirano prisotnostjo delavca na delovnem mestu, medtem ko je v primeru dodatnega projektne delo, raziskovalnega dela in priprave gradiv, elaboratov in strokovnih mnenj možnost nadzora zelo omejena. Tudi Računsko sodišče je v revizijskem poročilu o pravilnosti poslovanja Univerze na Primorskem, Fakultete za management Koper v letih 2007 in 2008 ugotovilo, da v kolikor ne obstojijo

dnevne evidence izrabe delovnega časa pedagoških delavcev oziroma popolna mesečna poročila o opravljenem delu, ni mogoče preveriti dejansko opravljenih ur v okviru rednega delovnega časa. Potrebno bi bilo torej vzpostaviti učinkovit mehanizem nadzora izrabe delovnega časa, s čemer bi se zagotavljala transparentnost, ki bi bila bistvena za omejevanje korupcijskih tveganj in krepitev integritete širšega javnega sektorja.

Komisija nadalje ugotavlja, da plačilo avtorskih honorarjev za predavanja na izrednem študiju posledično pomeni, da so profesorji bolj zainteresirani za povečanje pedagoške obremenitve, kot pa za povečanje raziskovalne obremenitve. Učitelji imajo lahko poleg redne delovne obveznosti tudi dovoljene nad obremenitve, vendar vse v okviru brezplačnega študija, medtem, ko opravljajo plačljiv študij preko pogodb civilnega prava. Dejanska obremenitev nekaterih učiteljev je tako - brez omejevanja plačljivega študija - veliko večja, s tem trpi tudi kvaliteta poučevanja, raziskovanja ali umetniškega ustvarjanja, saj za njo ne ostane dovolj časa.

Komisija je tekom postopka preverjala tudi morebiten obstoj nasprotja interesov oziroma situacije, ko bi vodilni uslužbenci fakultet v okviru svoje vodstvene funkcije podpisovali avtorske, podjemne in druge pogodbe s samim seboj kot izvajalcem. V ta namen je zaradi obsega tovrstnih pogodb na vseh članicah slovenskih univerz komisija vzorčno pregledala pogodbe dveh fakultet, pri čemer z vidika določb, ki urejajo nasprotje interesov, ni zaznala nobenih nepravilnosti.

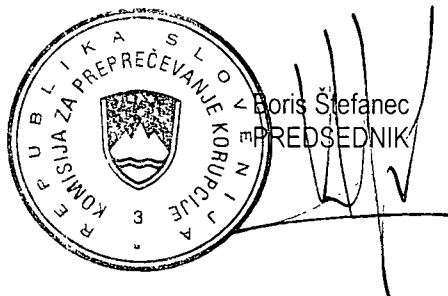
5. Priporočila komisije

Komisija na podlagi svojih ugotovitev predlaga Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport ter drugim deležnikom v postopku sprejemanja predpisov s področja visokega šolstva, da:

- Pripravijo in sprejmejo jasno definicijo javne službe na področju visokega šolstva, na podlagi katere bi se jasno opredelili tudi redna delovna obveznost visokošolskih delavcev in natančneje določila neposredna pedagoška obveznost, posredna pedagoško obveznost, osnovno raziskovalno-razvojno oziroma umetniško in strokovno delo ter druge obveznosti, ki skupaj tvorijo polni delovni čas visokošolskih delavcev v obsegu 40 ur tedensko.

Komisija posebej podaja priporočila še univerzam:

- V svojih internih aktih natančno določijo tržno dejavnost in njeno izvajanje ter razmejitev med izvajanjem tržne dejavnosti in javne službe.
- V svojih internih aktih natančno določijo razmejitev raziskovalnega dela v okviru javne službe ter raziskovalno delo, ki je plačano po avtorski pogodbi, podjemni pogodbi oziroma sorodni pogodbi.
- Vzpostavijo dnevne evidence izrabe delovnega časa oziroma tedenska ali mesečna poročila o opravljenem delu, na podlagi katerih bo mogoče preveriti dejansko opravljene ure visokošolskih delavcev v okviru rednega delovnega časa.
- Vzpostavitev učinkovitega sistema nadzora glede izvajanja dejavnosti, ki spada v okvir javne službe in se financira iz proračuna RS.

Boris Štefanec
PREDSEDNIK

Vložiti:

- zbirka dok. gradiva.